

Sygn. akt I C 865/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2019r.

sprawy z powództwa **S. (...) im. F. S. z/s w G. (KRS (...))**

przeciwko pozwanej **M. S. (PESEL (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda S. (...) im. F. S. z/s w G. kwotę 19.130,22zł (dziewiętnaście tysięcy sto trzydzieści złotych 22/100) wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 8 listopada 2018r. do dnia zapłaty,
2. zasądzone w pkt 1. sentencji wyroku świadczenie rozkłada pozwanej M. S. na 38 (trzydzieści osiem) rat z tym, że pierwsza rata w wysokości 630,22zł (sześćset trzydzieści złotych 22/100) płatna do dnia 25 listopada 2019r., natomiast 37 (trzydzieści siedem) pozostałych rat, każda w wysokości 500,00zł (pięćset złotych) płatne do 25 każdego miesiąca począwszy od miesiąca grudnia 2019r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat,
3. nie obciąża w całości pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt I C 865/19

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2018r. powód S. (...) im. F. S. z/s w G. skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanej M. S. kwoty pieniężnej w wysokości 19.130,22zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości w stosunku rocznym maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 8 listopada 2018r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności wskazujące na jego legitymację czynną oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależycie wykonanej umowy pożyczki łączącej pozwaną z powodem.

Nakazem zapłaty z dnia 29 listopada 2018r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) uwzględniono w całości roszczenia powództwa i rozstrzygnięto o kosztach postępowania.

Pozwana wniosła sprzeciw od opisanego wyżej orzeczenia.

Na rozprawie w dniu 18 października 2019r. pozwana uznała powództwo i wniosła o nie obciążanie jej kosztami procesu z uwagi na jej sytuację majątkową.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 listopada 2016r. pozwana M. S. zawarła z powodem S. (...) im. F. S. z/s w G. umowę pożyczki gotówkowej (kredyt konsumencki) nr (...).

Pozwana nie wykonała w całości umowy i posiada wobec powoda zaległości w łącznej wysokości 19.130,22zł.

Powyższe spowodowało, że powód wypowiedział pozwanej umowę pożyczki.

(umowa pożyczki k. 31-33, regulamin k. 34-35, 66-71, wypowiedzenie umowy k. 36-37, statut k. 38-40, deklaracja członkowska k. 41, rozliczenie wysokości zadłużenia k. 42-44, wezwanie do zapłaty k. 45-46, ostateczne wezwanie do zapłaty k. 47-49, zestawienie operacji k. 50, 61-62, raport spłaty k. 52-65, wniosek o przyznanie pożyczki k. 64)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Wobec uznania przez pozwaną podstawy faktycznej i prawnej oraz zasadności dochodzonego przez powoda roszczenia objętego żądaniem pozwu, Sąd uznał wyartykułowany przez stronę powodową i poparty dokumentarnie stan faktyczny w zakresie źródła i wysokości należności za niesporny.

Skutkiem uznania powództwa jest bowiem pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem.

Następnie dokonano oceny zachowań procesowych pozwanej przez pryzmat art. 213 § 2 kpc uznając, iż nie są one sprzeczne z prawem i zasadami współżycia społecznego oraz nie zmierzają do obejścia prawa. Uznanie żądania pozwu przez pozwaną było jednoznaczne, stanowcze, kategoryczne i bezwarunkowe oraz nie nasuwało żadnych wątpliwości, a ponadto nastąpiło przy pierwszej czynności procesowej dokonanej przez pozwanego podjętej po prawidłowym doręczeniu pozwu.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania - celowi społeczno-gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany. Wskazać jednak należy, że dłużnik zawsze, bez względu na rodzaj winy, odpowiada wobec wierzyciela za uchybienia obowiązkowi dołożenia należytej staranności (art. 355 kc).

Powoda oraz pozwaną wiązała ważna i skuteczna umowa pożyczki w rozumieniu art. 720 i n. kc.

Strony w ramach istniejącego kontraktu uzgodniły elementy przedmiotowo i podmiotowo istotne oraz w sposób jednoznaczny i indywidualny określili prawa i obowiązki podmiotów zobowiązań.

Powód w sposób właściwy przekazał pozwanej umówione świadczenie, natomiast pozwana w sposób nienależyty wykonała zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie spłaty należności wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego. Zaniechanie po stronie pozwanej było zawinione albowiem nie ujawniły się żadne okoliczności ekskulpacyjne i egzoneracyjne.

Powyższe spowodowało odpowiedzialność kontraktową po stronie pozwanej i obowiązek naprawienia powstałej z tego tytułu szkody. Uchybienia obowiązkowi pozwanej, która nie spełniła świadczenia spowodowało zasadność zachowania wierzyciela polegającego poszukiwaniu ochrony prawnej w postępowaniu przed sądem i na przymusowej realizacji świadczenia (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Szkoda powoda obejmuje zarówno nieuiszczone przez pozwaną umówione należności kapitału pożyczki, ale również należności uboczne związane z udzieleniem pożyczki i z powstaniem zwłoki po stronie pozwanej, dlatego orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Wobec zaistnienia w stosunku do pozwanej okoliczności, o których mowa w art. 320 kpc, orzeczono jak w pkt 2 sentencji wyroku.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

O kosztach procesu w pkt 3 sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Przepis art. 102 kpc ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Szczególnie uzasadnione wypadki, o których mowa w art. 102 kpc zaistniały w stosunku do pozwanej, w szczególności w płaszczyźnie osobistej i majątkowej. Do kręgu tych wypadków należą okoliczności zarówno związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz – por. wyrok s.apel. w Katowicach z dnia 13 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 596/14, opubl. LEX nr 1621084, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 11 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 209/14, opubl. LEX nr 1506655.

Postępowanie pozwanej i postawa wobec roszczenia strony powodowej oceniane obiektywnie usprawiedliwiają wniosek, że pozwana była gotowa do spełnienia świadczenia, natomiast jej zaniechanie wynika tylko i wyłącznie z obecnie trudnej sytuacji finansowej. Pozwana nie odmówiła ochrony prawa powoda i uznała powództwo bez zarzutów.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.